

Sinteză laborator ASC

Limbajul Assembly x86 (Sintaxa AT&T) & RISC-V

Chiper Ştefan & Cocu Matei-Iulian

Cuprins

1 Preliminarii - Mașina virtuală & Git	3
1.1 Mașina virtuală / Windows Subsystem for Linux	3
1.2 Git	3
2 Sinteză Laborator 0x00 - Introducere	3
2.1 Concepte de Bază ale Assembly x86	3
2.2 Registrii, Notația și Adresarea	3
2.2.1 Registrii de uz general	3
2.2.2 Registrul EFLAGS (Indicatori)	3
2.2.3 Notație și Adresare	4
2.3 Structura Programului și Tipurile de Date	4
2.3.1 Tipurile de Date	4
2.3.2 Structura de Bază	4
2.4 Instrucțiuni Fundamentale și Apeluri de Sistem	4
2.4.1 Instrucțiunea mov	4
2.4.2 Apeluri de Sistem (System Calls)	5
2.5 Operații Aritmetice și Logice	5
2.5.1 Operații Aritmetice	5
2.5.2 Operații Logice	6
2.5.3 Operații de Deplasare (Shift)	6
2.6 Exemple pentru Concepte "Dificile"	6
2.6.1 Exemplu 1: Împărțirea cu idiv și cdq	6
2.6.2 Exemplu 2: lea vs. mov	6
2.7 Salturi și Structuri de Control (Bucle)	7
2.7.1 Salturi Condiționate	7
2.7.2 Simularea Bucelor	7
2.8 Inline Assembly în C	7
3 Sinteză Laborator 0x01 - Stiva, Proceduri și Apeluri C	9
3.1 Stiva (Stack)	9
3.2 Proceduri în Limbaj de Asamblare	10
3.2.1 Apelul și Revenirea	10
3.2.2 Argumentele Procedurii	10
3.2.3 Crearea Cadrului de Apel (Stack Frame)	10
3.2.4 Registrii Salvați (Caller vs. Callee)	11
3.2.5 Returnarea Valorilor	11
3.3 Apelul Funcțiilor din C	11
3.3.1 Apelul Funcției printf	11
3.3.2 Apelul Funcției scanf	11
3.4 Manipularea Numerelor în Virgulă Mobilă	11
3.4.1 FPU (Floating Point Unit)	11
3.4.2 SSE (Streaming SIMD Extensions)	12

4 Sinteză Laborator 0x02 - RISC-V	13
4.1 Introducere RISC-V	13
4.2 Registrii RISC-V (RV32I)	13
4.3 Arhitectura Load-Store	13
4.4 Instrucțiuni de Bază și Pseudo-instrucțiuni	13
4.5 Apeluri de Sistem (<code>ecall</code>)	13
4.6 Salturi și Proceduri	14
4.7 Cadrul de Apel RISC-V	14
4.8 Pipelining și Hazard-uri	14
4.9 Memoria Cache	15

1 Preliminarii - Mașina virtuală & Git

1.1 Mașina virtuală / Windows Subsystem for Linux

Acest laborator va fi predat sub Linux, astfel că dacă nu aveți o distributie de Linux ca sistem principal de operare, va trebui să vă instalați cel puțin pe o mașină virtuală. Recomandarea este să vă luati o imagine de Ubuntu și să o instalați pe VMWare sau pe VirtualBox. Imaginea sistemului de operare o găsiți pe site-ul de la [Ubuntu](#). Două tutoriale video excelente pentru instalarea mediului de lucru, împreună cu unele sugestii de setare pentru sistem le găsiți aici:

- Windows & Ubuntu (other Linux-based - Debian) OS: https://youtu.be/XGr6_QV5moU
- MacOS Apple Silicon (Mx Normal/Pro/Max): <https://youtu.be/1kENnRk39J0>

Dacă nu ați mai folosit Linux, o investiție bună pentru viitorul vostru este un alt [tutorial](#) puțin mai detaliat.

1.2 Git

La acest curs, tot codul sursă scris de voi va fi integrat într-un sistem pentru controlul versiunilor. Aceasta este o practică standard în industria software. Munca din timpul laboratoarelor va fi salvată pe Git. În acest sens, se recomandă să vă faceți un cont pe Github, să vă creați un repository cu numele "Laborator ASC" sau similar, iar toate problemele pe care le lucrați să le aveți centralizate acolo.

Un [tutorial](#) video pentru instalarea Git pe sistemul vostru este disponibil online.

2 Sinteză Laborator 0x00 - Introducere

2.1 Concepte de Bază ale Assembly x86

Limbajul Assembly x86 este un limbaj de programare de nivel scăzut care permite controlul direct asupra procesorului (CPU). În acest laborator, folosim **sintaxa AT&T**, care este predominantă pe sistemele Unix.

Componentele principale ale limbajului sunt:

- Registrii**: Mici locații de stocare rapide, direct în procesor (ex: %eax, %ebx).
- Instrucțiuni**: Operații pe care procesorul le poate executa (ex: mov, add).
- Flaguri (Indicatori)**: Biți speciali care rețin starea ultimei operații (ex: dacă rezultatul a fost zero).
- Adresarea Memoriei**: Modul în care accesăm datele stocate în RAM.
- Stiva (Stack)**: O zonă specială de memorie, folosită intens pentru apelul funcțiilor.
- Întreruperi**: Modul în care cerem sistemului de operare să execute operații pentru noi (ex: afișarea pe ecran).

2.2 Registrii, Notația și Adresarea

2.2.1 Registrii de uz general

Pe o arhitectură de 32 de biți, registrii principali de uz general au prefixul "E" (Extended). De exemplu, registrul %eax (32 biți) conține registrul %ax (16 biți), care la rândul lui este împărțit în %ah (High) și %al (Low), fiecare pe 8 biți.

Iată principaliii registri și scopul lor convențional:

2.2.2 Registrul EFLAGS (Indicatori)

Acest registru reține starea programului. Câteva flag-uri importante sunt:

- CF (Carry Flag)**: Setat dacă a avut loc transport (la adunare/scădere).
- ZF (Zero Flag)**: Setat dacă rezultatul ultimei operații a fost 0.
- SF (Sign Flag)**: Setat dacă rezultatul a fost negativ (bitul cel mai semnificativ e 1).

Registru	Nume	Descriere	Restaurat după apel
AX	accumulator	este utilizat în operații aritmetice	nu
BX	base	utilizat ca pointer la date	da
CX	counter	este utilizat în instrucțiunile repetitive	nu
DX	data	este utilizat în operații aritmetice și I/O	nu
SP	stack pointer	pointer la vârful stivei	da
BP	base pointer	pointer la baza stivei	da
SI	source index	pointer la sursă în operații stream	da
DI	destination index	pointer la destinație în operații stream	da

- **OF (Overflow Flag)**: Setat dacă a avut loc o depășire *cu semn* (overflow).

2.2.3 Notație și Adresare

În sintaxa AT&T, regulile de bază sunt:

1. **Registrii** sunt prefixați de % (ex: %eax, %ebx).
2. **Constantele** (valorile imediate) sunt prefixate de \$ (ex: \$5, \$0x80).
3. **Adresarea Memoriei** folosește paranteze. Forma generală complexă este offset(%baza, %index, multiplicator).
 - Exemplu: 4(%eax, %edx, 4) înseamnă adresa calculată ca %eax + (%edx * 4) + 4.

2.3 Structura Programului și Tipurile de Date

2.3.1 Tipurile de Date

Când declarăm variabile în memorie, specificăm tipul lor:

- .byte: 1 byte (8 biți)
- .word: 2 bytes (16 biți)
- .long: 4 bytes (32 biți)
- .quad: 8 bytes (64 biți)
- .ascii: Sir de caractere *fără* terminator nul.
- .asciz: Sir de caractere *cu* terminator nul (\0).
- .space N: Rezervă N bytes de spațiu neinitializat.

2.3.2 Structura de Bază

Un program Assembly are, în general, două secțiuni principale:

- 1..data: Aici se declară variabilele inițializate.
- 2..text: Aici se scrie codul (instrucțiunile).

```

1 .data
2     x: .long 15
3     str: .asciz "String"
4
5 .text
6 .global main
7 main:
8     # aici vin instructiunile
9     # [...]

```

2.4 Instrucțiuni Fundamentale și Apeluri de Sistem

2.4.1 Instrucțiunea mov

Este instrucțiunea de bază pentru a muta date. Formatul AT&T este: **mov Sursa, Destinatia**

Exemplu: `movl $16, %eax` încarcă valoarea constantă 16 în registrul `%eax`. (Sufixul `l` vine de la `.long`).

2.4.2 Apeluri de Sistem (System Calls)

Pentru a interacționa cu sistemul de operare, folosim intreruperea `int $0x80`.

- `%eax`: Deține *codul funcției* pe care vrem să o apelăm.
- `%ebx, %ecx, %edx...`: Dețin *argumentele* funcției.

Exemplu 1: Oprirea programului (SYSTEM_EXIT)

- Cod funcție: 1 (pentru `exit`)
- Argument 1 (`%ebx`): Codul de return (de obicei 0)

```
1 movl $1, %eax      # codul pentru sys_exit
2 movl $0, %ebx      # codul de return 0
3 int $0x80          # Apelez sistemul
```

Exemplu 2: Afisare pe ecran (SYSTEM_WRITE)

- Cod funcție: 4 (pentru `write`)
- Argument 1 (`%ebx`): unde scriem (1 pentru `stdout` - consola)
- Argument 2 (`%ecx`): adresa de memorie a mesajului
- Argument 3 (`%edx`): lungimea mesajului

```
1 .data
2     helloWorld: .asciz "Hello, world!\n"
3     # "Hello, world!\n" are 15 caractere
4 .text
5 .global main
6 main:
7     movl $4, %eax          # codul pentru sys_write
8     movl $1, %ebx          # file descriptor 1 (stdout)
9     movl $helloWorld, %ecx # adresa mesajului
10    movl $15, %edx         # lungimea mesajului
11    int $0x80              # apelez sistemul
12
13    # ... codul pentru exit ...
```

2.5 Operații Aritmetice și Logice

2.5.1 Operații Aritmetice

Instrucțiune	Efect
<code>add op1, op2</code>	$op2 = op2 + op1$
<code>sub op1, op2</code>	$op2 = op2 - op1$
<code>mul op</code>	$(EDX, EAX) = EAX * op$ (fără semn)
<code>imul op</code>	$(EDX, EAX) = EAX * op$ (cu semn)
<code>div op</code>	$(EDX, EAX) = (EDX, EAX) / op$ (fără semn)
<code>idiv op</code>	$(EDX, EAX) = (EDX, EAX) / op$ (cu semn)

Important la imul și idiv:

- Presupun *implicit* că operandul sursă este în `%eax`.
- Înmulțirea**: Rezultatul pe 64 de biți este stocat în perechea `EDX:EAX`.
- Împărțirea**: Deîmpărțitul pe 64 de biți este citit din `EDX:EAX`. Câțul este stocat în `%eax`, iar restul în `%edx`.

Instrucțiune	Efect
not op	op = ~op (NOT pe biți)
and op1, op2	op2 = op2 & op1 (ȘI pe biți)
or op1, op2	op2 = op2 op1 (SAU pe biți)
xor op1, op2	op2 = op2 ^ op1 (SAU Exclusiv pe biți)

Instrucțiune	Efect
shl numar, op	op = op « numar (shift logic stânga)
shr numar, op	op = op » numar (shift logic dreapta)
sal numar, op	op = op « numar (shift aritmetic stânga)
sar numar, op	op = op » numar (shift aritmetic dreapta, păstrează bitul de semn)

2.5.2 Operații Logice

2.5.3 Operații de Deplasare (Shift)

2.6 Exemple pentru Concepte "Dificile"

2.6.1 Exemplu 1: Împărțirea cu idiv și cdq

Instrucțiunea idiv împarte numărul de 64 de biți din EDX:EAX la operand. Pentru a împărti un număr de 32 de biți din %eax, trebuie să extindem bitul de semn al acestuia în %edx. Instrucțiunea cdq (Convert Double to Quad) face exact acest lucru.

```

1 .data
2     x: .long -45
3     y: .long 7
4 .text
5 .global main
6 main:
7     movl x, %eax      # EAX = -45
8     movl y, %ebx      # EBX = 7
9
10    # pregatirea pentru impartire
11    cdq                # extinde EAX (-45) in EDX:EAX.
12                # EDX devine 0xFFFFFFFF (adica -1)
13
14    idivl %ebx        # imparte EDX:EAX la EBX (7)
15
16    # rezultat:
17    # EAX = -6 (catul)
18    # EDX = -3 (restul)
19
20    # ... exit ...

```

2.6.2 Exemplu 2: lea vs. mov

Aceasta este o distincție crucială:

- movl v, %eax**: Încarcă **valoarea** de la adresa v în %eax.
- leal v, %eax**: Încarcă **adresa** lui v în %eax.

```

1 .data
2     v: .long 10, 20, 30, 40, 50
3 .text
4 .global main
5 main:
6     # --- varianta cu LEA (corecta si eficienta) ---
7     leal v, %edi          # %edi = adresa de inceput a lui v (baza)
8     movl $1, %ecx         # %ecx = indexul dorit (1)

```

```

9      # adresare: (%baza, %index, multiplicator)
10     # adresa calculata = %edi + %ecx * 4
11     movl (%edi, %ecx, 4), %eax # EAX = valoarea de la adresa (v + 1*4)
12                               # EAX va fi 20
13
14
15     # --- varianta cu MOV (incorecta pentru adresare) ---
16     # movl v, %edi           # incorect: %edi ar fi 10 (valoarea primului element)
17
18     # ... exit ...

```

2.7 Salturi și Structuri de Control (Bucle)

2.7.1 Salturi Condiționate

- **jmp eticheta**: Sare necondiționat.
- **cmp op1, op2**: Compară op2 cu op1 (setează flag-urile).
- **j<condiție> eticheta**: Sare dacă condiția e îndeplinită.

Operator (cu semn)	Descriere
je	jump if equal (egal)
jne	jump if not equal (diferit)
jg	jump if greater (op2 > 1)
jl	jump if less (op2 < op1)
jge	jump if greater or equal (op2 >= op1)
jle	jump if less or equal (op2 <= op1)

2.7.2 Simularea Bucelor

Metoda 1: Manuală (cu cmp și jmp)

```

1      movl $0, %ecx      # %ecx = 0 (contor, i=0)
2      movl $5, %ebx      # %ebx = 5 (limita, n=5)
3 etloop:
4      cmp %ebx, %ecx    # compara %ecx cu %ebx (i cu n)
5      jge etexit         # daca %ecx >= %ebx, iesi (if i >= n, exit)
6
7      # ... corpul buclei ...
8
9      addl $1, %ecx      # %ecx = %ecx + 1 (i++)
10     jmp etloop          # sari inapoi la inceputul buclei
11 etexit:
12     # ... continua programul ...

```

Metoda 2: Instrucțiunea loop Instrucțiunea loop folosește automat %ecx ca și contor. La fiecare pas, decrementează %ecx și sare la etichetă dacă %ecx nu este 0.

```

1      movl $5, %ecx      # %ecx = 5 (seteaza contorul)
2 etloop:
3      # ... corpul buclei ...
4
5      loop etloop          # decrementeaza %ecx; daca %ecx != 0, sare la etloop
6
7 # ... continua programul ...

```

2.8 Inline Assembly în C

Putem insera cod Assembly direct într-un program C folosind directiva `__asm__`.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int x = 1;
4
5 int main() {
6     __asm__
7     (
8         "movl x, %eax;"      // %eax = x
9         "addl $1, %eax;"    // %eax = %eax + 1
10        "movl %eax, x;"    // x = %eax
11    );
12
13    printf("%d\n", x); // va afisa 2
14    return 0;
15 }
```

3 Sinteză Laborator 0x01 - Stiva, Proceduri și Apeluri C

3.1 Stiva (Stack)

Stiva este o regiune dinamică a memoriei unui proces care funcționează pe principiul **LIFO (Last In, First Out)**. La fiecare apel de funcție, pe stivă se alocă spațiu pentru argumente, variabile locale și adresa de return. Stiva crește spre adrese de memorie mai mici.

Operațiile de bază pe stivă sunt:

- push operand**: Adaugă un operand pe stivă.
 - pop operand**: Scoate valoarea din vârful stivei și o stochează în operand.
- Registrii principali pentru stivă sunt:
- %esp (Stack Pointer)**: Indică mereu vârful stivei.
 - pushl %eax**: Decrementează **%esp** cu 4 și salvează **%eax**.
 - popl %eax**: Încarcă valoarea de la **%esp** în **%eax** și incrementează **%esp** cu 4.
 - %ebp (Base Pointer)**: Indică baza cadrului de stivă curent.

```
1 .data
2 x: .long 2
3 y: .long 1
4 z: .long 3
5 e: .space 4
6 .text
7 .global main
8 main:
9     # Exemplu: Evaluare ((x+y)*(x-y)*(x+z))/(y+z) folosind stiva
10    movl y, %eax
11    addl z, %eax
12    pushl %eax          # %esp: (y+z)
13
14    movl x, %eax
15    addl z, %eax
16    pushl %eax          # %esp: (x+z), (y+z)
17
18    movl x, %eax
19    subl y, %eax
20    pushl %eax          # %esp: (x-y), (x+z), (y+z)
21
22    movl x, %eax
23    addl y, %eax
24    pushl %eax          # %esp: (x+y), (x-y), (x+z), (y+z)
25
26    popl %eax           # eax = (x+y)
27    popl %ebx           # ebx = (x-y)
28    mull %ebx
29    pushl %eax          # %esp: (x+y)*(x-y), (x+z), (y+z)
30
31    popl %eax           # eax = (x+y)*(x-y)
32    popl %ebx           # ebx = (x+z)
33    mull %ebx
34    pushl %eax          # %esp: (x+y)*(x-y)*(x+z), (y+z)
35
36    popl %eax           # eax = numarator
37    popl %ebx           # ebx = numitor (y+z)
38    movl $0, %edx
39    divl %ebx            # important pentru impartire
40    pushl %eax          # %esp: rezultat_final
41
42    popl e               # stocam rezultatul in var e
43
44    movl $1, %eax
45    xor %ebx, %ebx
46    int $0x80
```

3.2 Proceduri în Limbaj de Asamblare

Procedurile (funcțiile) sunt blocuri de cod definite de etichete, care pot fi apelate.

3.2.1 Apelul și Revenirea

- call eticheta_procedura:

- 1.Salvează pe stivă adresa instrucțiunii următoare (adresa de return).

- 2.Sare la eticheta_procedura.

- ret:

- 1.Scoate adresa de return din vârful stivei.

- 2.Sare la acea adresă.

3.2.2 Argumentele Procedurii

Argumentele sunt transmise prin intermediul stivei. Convenția de apel C cere ca argumentele să fie puse pe stivă în ****ordine inversă****.

```
1 # Apel C: proc(arg1, arg2, arg3)
2 # Cod Assembly:
3 pushl arg3
4 pushl arg2
5 pushl arg1
6 call proc
7 addl $12, %esp # curata stiva (3 argumente * 4 bytes)
```

3.2.3 Crearea Cadrului de Apel (Stack Frame)

Se folosește %ebp (Base Pointer) ca referință stabilă.

Prologul (la începutul procedurii):

```
1 eticheta_proc:
2     pushl %ebp      # 1. salveaza vechiul %ebp (al apelantului)
3     movl %esp, %ebp # 2. %ebp pointeaza acum la baza noului cadru
4     # ... (aici se pot aloca variabile locale, ex: subl $8, %esp)
```

Epilogul (la sfârșitul procedurii, înainte de ‘ret’):

```
1 # ... (aici se elibereaza variabilele locale, ex: movl %ebp, %esp sau leave)
2 popl %ebp      # 1. restaureaza vechiul %ebp (al apelantului)
3 ret           # 2. revine la apelant
```

După prolog, accesul la date se face relativ la %ebp:

- 8(%ebp): Primul argument.

- 12(%ebp): Al doilea argument.

- 4(%ebp): Prima variabilă locală.

```
1 # Procedura add(x, y, &s) rescrisa cu cadru de apel
2 add:
3     pushl %ebp
4     movl %esp, %ebp
5
6     movl 8(%ebp), %eax    # %eax = x (primul argument)
7     addl 12(%ebp), %eax  # %eax = x + y (al doilea argument)
8     movl 16(%ebp), %ebx  # %ebx = &s (al treilea argument)
9     movl %eax, (%ebx)    # s = %eax
10
11    popl %ebp
12    ret
```

3.2.4 Registrii Salvați (Caller vs. Callee)

- **Caller-saved** (%eax, %ecx, %edx): Apelantul este responsabil să salveze acești registri.
- **Callee-saved** (%ebx, %esi, %edi, %ebp, %esp): Procedura (callee) este responsabilă să salveze și să restaureze acești registri.

3.2.5 Returnarea Valorilor

Valorile sunt returnate, în ordine, prin registrii %eax, %ecx și %edx.

3.3 Apelul Funcțiilor din C

Putem apela funcții C standard (ca ‘printf’, ‘scanf’) dacă linkăm programul folosind ‘gcc’.

3.3.1 Apelul Funcției printf

- Argumentele se pun pe stivă în ordine inversă.
- Stringul de format este pasat ca adresă (ex: pushl \$formatString).
- Trebuie curățată stiva după apel (ex: addl \$8, %esp).
- Necesar un apel la fflush pentru a forța afișarea.

```
1 .data
2 x: .long 23
3 formatString: .asciz "Numarul este: %ld\n"
4 .text
5 .global main
6 main:
7     pushl x                  # arg2: valoarea
8     pushl $formatString       # arg1: adresa formatului
9     call printf               #
10    addl $8, %esp             # curata 2 argumente (2 * 4 bytes)
11
12    pushl $0                  # argumentul pentru fflush (NULL)
13    call fflush
14    addl $4, %esp             # curata 1 argument
15
16    # ... cod exit ...
```

3.3.2 Apelul Funcției scanf

- Similar cu ‘printf’, argumentele se pun pe stivă invers.
- **Diferență majoră:** Variabilele se pasează prin **adresă** (ex: pushl \$x).

```
1 .data
2 x: .space 4                  # spatiu stocare rezultat
3 formatScanf: .asciz "%ld"    #
4 .text
5 .global main
6 main:
7     pushl $x                  # arg2: ADRESA lui x
8     pushl $formatScanf        # arg1: adresa formatului
9     call scanf                #
10    addl $8, %esp             # curata 2 argumente
11
12    # ... cod exit ...
```

3.4 Manipularea Numerelor în Virgulă Mobilă

3.4.1 FPU (Floating Point Unit)

- Folosește o stivă internă de 8 registri, st(0) - st(7).

- Majoritatea operațiilor se fac pe `st(0)`.
- Linkare cu ‘-lm’ pentru funcții matematice.
- Rezultatul funcțiilor C (bazate pe FPU) este preluat din `st(0)`.

Instrucțiune	Efect
<code>flds mem</code>	Încarcă un float (4 bytes) din memorie în <code>st(0)</code> .
<code>fstps mem</code>	Stochează <code>st(0)</code> în memorie ca float și eliberează <code>st(0)</code> .

3.4.2 SSE (Streaming SIMD Extensions)

- Folosește 8 registri dedicați, `%xmm0 - %xmm7`.
- Metoda modernă, preferată.
- Valorile returnate de funcții C (‘float’/‘double’) sunt plasate în `%xmm0`.

Instrucțiune	Efect
<code>movss src, dest</code>	Mută un scalar float (ex: ‘ <code>movss mem, %xmm0</code> ’).
<code>addss src, dest</code>	Adună scalari float (<code>dest = dest + src</code>).
<code>subss src, dest</code>	Scade scalari float (<code>dest = dest - src</code>).
<code>mulss src, dest</code>	Înmulțește scalari float (<code>dest = dest * src</code>).
<code>divss src, dest</code>	Împarte scalari float (<code>dest = dest / src</code>).
<code>cvtssi2ss reg, dest</code>	Convertește int (din regisztr) în float (în xmm).
<code>cvtss2sd src, dest</code>	Convertește float (din xmm) în double (în xmm).

Afișarea unui float cu `printf` Funcția ‘`printf`’ așteaptă ‘float’-uri promovate la ‘double’ (8 bytes).

```

1 .data
2 logResult: .float 1.0
3 fs: .asciz "%f\n"
4 .text
5 et_printf:
6 # Presupunem ca rezultatul de afisat e in logResult
7 movss logResult, %xmm0      # incarca float in xmm0
8
9 # Pregatire apel printf
10 cvtss2sd %xmm0, %xmm0      # converteste float (xmm0) la double (xmm0)
11 subl $12, %esp             # aloca spatiu: 8 pt double + 4 pt format
12 movsd %xmm0, 4(%esp)       # pune double-ul pe stiva (la offset 4)
13 movl $fs, 0(%esp)          # pune adresa formatului (la offset 0)
14
15 call printf                #
16 addl $12, %esp              # curata stiva

```

4 Sinteză Laborator 0x02 - RISC-V

4.1 Introducere RISC-V

RISC-V este un set de instrucțiuni (ISA) bazat pe principii **RISC (Reduced Instruction Set Computing)**.

- **Open-source:** Fără taxe de licențiere.

- **Modular:** Are un set de bază minimalist (RV32I) și extensii optionale (M, A, F, D, C, V, B).

x86 (CISC)	RISC-V (RISC)
Instrucțiuni complexe, lungime variabilă (1-15 bytes).	Instrucțiuni simple, lungime fixă (4 bytes).
Decodare lentă și complicată.	Decodare rapidă și simplă, bună pentru pipeline.
Operații (ex. addl) pot accesa memoria.	Arhitectură Load-Store . Doar lw/sw accezează memoria.
Multe instrucțiuni specializate.	Set redus de instrucțiuni de bază + extensii.

4.2 Registrii RISC-V (RV32I)

Sunt 32 de registri de uz general (x0 - x31), fiecare de 32 de biți. x0 este hardcodat la valoarea 0. Convenția de nume (ABI) este crucială:

Registru	Nume ABI	Rol
x0	zero	Hardcodat la 0
x1	ra	Adresa de returnare
x2	sp	Stack Pointer
x8	s0/fp	Frame Pointer / Callee-saved
x10-x17	a0-a7	Argumente funcție / Valori returnare
x5-x7, x28-x31	t0-t6	Registri temporari (Caller-saved)
x8-x9, x18-x27	s0-s11	Registri salvări (Callee-saved)

4.3 Arhitectura Load-Store

Operațiile aritmetice/logice se fac **doar** între registri. Accesul la memorie se face **doar** cu instrucțiuni ‘load’ și ‘store’.

- **lw rd, offset(rs1):** Load Word (4B) \rightarrow $rd = \text{mem}[rs1 + \text{offset}]$

- **sw rs2, offset(rs1):** Store Word (4B) \rightarrow $\text{mem}[rs1 + \text{offset}] = rs2$

- **lb/sb** (1B, byte), **lh/sh** (2B, halfword)

4.4 Instrucțiuni de Bază și Pseudo-instrucțiuni

Pseudo-instrucțiunile sunt "scurtături" traduse de asamblor:

4.5 Apeluri de Sistem (ecall)

Se folosește instrucțiunea ecall.

- **Codul funcției** se pune în a7 (x17).

- **Argumentele** se pun în a0-a6 (x10-x16).

- **Valoarea de return** se găsește în a0 (x10).

Instrucție	Descriere
add rd, rs1, rs2	$rd = rs1 + rs2$
sub rd, rs1, rs2	$rd = rs1 - rs2$
mul rd, rs1, rs2	Înmulțire (Extensia M)
div rd, rs1, rs2	Împărțire (Extensia M)
rem rd, rs1, rs2	Rest (Extensia M)
and/or/xor rd, rs1, rs2	Operații logice pe biți
addi rd, rs1, imm	Adunare cu valoare imediată
sll/srl rd, rs1, rs2	Shift logic stânga/dreapta

Pseudo-Instrucție	Echivalent(e) Real(e)	Descriere
li rd, imm	lui / addi	Încarcă valoare imediată
la rd, label	auipc / addi	Încarcă adresă
mv rd, rs	addi rd, rs, 0	Mută (copiază) registru
nop	addi x0, x0, 0	No-operation
j label	jal x0, label	Salt necondiționat
ret	jalr x0, ra, 0	Retur din procedură

```

1 # exit(0) - Opreste programul (Ripes)
2 li a7, 93 # Codul pentru exit
3 li a0, 0 # Argumentul (0)
4 ecall

```

4.6 Salturi și Proceduri

- call eticheta: Este un alias pentru jal ra, eticheta. Salvează adresa următoarei instrucții (PC+4) în ra și sare la eticheta.
- ret: Este un alias pentru jalr x0, ra, 0. Sare la adresa stocată în ra.
- beq rs1, rs2, et: Branch if Equal (salt la et dacă $rs1 == rs2$).
- bne, blt, bge: Branch if Not Equal, Less Than, Greater Than or Equal.

4.7 Cadrul de Apel RISC-V

Stiva este folosită pentru a salva registrii ra și s0-s11 (dacă sunt modificați).

Prologul (la începutul procedurii):

```

1 proc:
2     addi sp, sp, -12 # 1. aloca spatiu pe stiva (ex: 12 bytes)
3     sw ra, 8(sp)    # 2. salveaza adresa de return (ra)
4     sw s0, 4(sp)    # 3. salveaza vechiul frame pointer (s0)
5     sw s1, 0(sp)    # 4. salveaza alt registru s*
6     addi s0, sp, 12 # 5. seteaza noul frame pointer (s0)

```

Epilogul (la sfârșitul procedurii):

```

1 lw s1, 0(sp)    # 1. restaureaza s1
2 lw s0, 4(sp)    # 2. restaureaza s0
3 lw ra, 8(sp)    # 3. restaureaza adresa de return
4 addi sp, sp, 12 # 4. elibereaza spatiul de pe stiva
5 ret              # 5. revine la apelant

```

4.8 Pipelining și Hazard-uri

Procesorul execută instrucțiunile în etape suprapuse pentru viteză.

- Etape (5): 1. Fetch, 2. Decode, 3. Execute, 4. Memory, 5. Write-Back.

• **Hazard-uri:** Probleme care opresc pipeline-ul.

– **De Date:** O instrucțiune are nevoie de rezultatul uneia nefinalizate.

– **De Control:** Un salt (branch) face adresa următoarei instrucțiuni necunoscută.

– **Structurale:** Două instrucțiuni au nevoie de aceeași componentă hardware.

• **Soluții:**

– **Stalling (nop):** Introducerea unei "bule" (pauze) în pipeline.

– **Forwarding (Bypassing):** Trimit rezultatul din etapa Execute direct înapoi la intrarea ALU, ocolind scrierea în registru.

– **Branch Prediction:** Procesorul "ghicește" dacă saltul va fi efectuat sau nu.

4.9 Memoria Cache

O memorie mică și rapidă între CPU și RAM, care stochează datele accesate frecvent.

• **Principiul Localității:**

– **Temporală:** Datele accesate recent vor fi probabil accesate din nou.

– **Spațială:** Datele aflate lângă o adresă accesată vor fi probabil accesate în curând.

• **Mapare Cache:**

– **Direct-Mapped:** Fiecare bloc de memorie se poate duce într-un singur loc (linie) specific din cache.

– **N-Way Set Associative:** Fiecare bloc se poate duce în oricare din cele N linii dintr-un set specific.

– **Fully Associative:** Fiecare bloc se poate duce în orice linie din cache.

• **Politici de Înlocuire (când cache-ul e plin):**

– **LRU (Least Recently Used):** Se înlocuiește blocul cel mai puțin folosit recent.

– **FIFO (First In First Out):** Se înlocuiește blocul cel mai vechi.